

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursurilor

în cauza civilă

Petru Badicico, Veaceslav Draguțan, Nicolae Baurciulu, Igor Soloviov,
Vadim Ivanoglo, Veaceslav Cetca, Stepan Enochian, Grigorii Irofti,
Alexandr Chisacov împotriva Ministerului Justiției, Administrația
Națională a Penitenciarelor

(constatarea încălcării drepturilor care au dus la discriminarea
condamnaților și repararea prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 12 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău

Dosarul nr: 2ra-1060/24

Nr. PIGD 2-21037040-01-2ra-20092024

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a acesteia.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru - jud. L. Mitrofan
Curtea de Apel Chișinău - jud. A. Panov, M. Anton, L. Pruteanu
Curtea Supremă de Justiție - jud. T. Chișca-Doneva, V. Puica, O. Parfeni, A.
Donos, I. Malanciuc
Curtea de Apel Chișinău - jud. A. Pahopol, D. Dulghieru, R. Pulbere

8 octombrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat Veaceslav Draguțan și de avocatul Andrei Beruceașvili, în interesele lui Petru Badicico, Nicolae Baurciulu, Igor Soloviov, Vadim Ivanoglo, Veaceslav Cetca, Stepan Enochian, Grigorii Irofti, Alexandr Chisacov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Munteanu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 martie 2021, avocatul Andrei Beruceașvili, în interesele reclamanților Petru Badicico, Veaceslav Draguțan, Nicolae Baurciulu, Igor Soloviov, Vadim Ivanoglo, Veaceslav Cetca, Stepan Enochian, Grigorii Irofti, Alexandr Chisacov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Administrației Naționale a Penitenciarelor cu privire la constatarea încălcării drepturilor care au dus la discriminarea condamnaților, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanții, prin avocatul Andrei Beruceașvili, au invocat încălcarea drepturilor garantate de art. 16 și 28 din Constituția Republicii Moldova, precum și de art. 1, 8 și 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, susținând că au fost supuși unei discriminări indirecte și multiple pe criteriile locului de trai și duratei detenției, afectând realizarea vieții private și de familie.

3. Deși sunt condamnați la detenție pe viață pentru infracțiuni excepțional de grave și, potrivit art. 72 alin. (4) din Codul penal și sentințelor de condamnare, pedeapsa trebuie executată în penitenciare de tip închis, aceștia au fost plasați în mod contrar legii în Izolatorul de Urmărire Penală nr. 17 Rezina – o instituție aflată la distanță mare de domiciliul fiecăruia.

4. Această plasare încalcă prevederile art. 196 alin. (2) și art. 199 alin. (2) din Codul de executare, precum și pct. 961 din Statutul Executării Pedepsei, care stabilesc că persoanele condamnate trebuie repartizate în penitenciare de tip corespunzător, situate cât mai aproape de locul de trai.

5. În pofida solicitărilor adresate Ministerului Justiției și Administrației Naționale a Penitenciarelor, acestea au fost respinse, fără justificare legală. Răspunsurile oficiale au susținut în mod eronat că singurul loc de executare a

detenției pe viață este Penitenciarul nr. 17 Rezina, deși nu există niciun temei normativ pentru o astfel de practică restrictivă.

6. Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării, prin Decizia nr. 32/20 din 17 iulie 2020, a constatat că faptele reclamate constituie discriminare indirectă și multiplă și a recomandat organizarea de sectoare specializate în cel puțin patru penitenciare zonale, pentru a permite executarea pedepsei în apropierea domiciliului.

7. Reclamanții provin din diferite regiuni ale țării (Chișinău, Cahul, Strășeni, Soroca etc.), iar izolarea impusă prin plasarea la Rezina afectează grav relațiile familiale și accesul la vizite, ceea ce reprezintă o ingerință nejustificată în viața de familie.

8. Reclamanții au solicitat: constatarea încălcării drepturilor lor fundamentale, calificarea faptelor ca discriminare indirectă și multiplă, încasarea unui prejudiciu moral în sumă de 150.000 lei pentru fiecare reclamant, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin [hotărârea din 18 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru](#), acțiunea a fost respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, avocatul Andrei Beruceașvili, în numele reclamanților a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2022 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin [decizia din 6 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău](#), a fost admis apelul declarat de avocatul Andrei Beruceașvili în numele reclamanților, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2022 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care s-a încetat procesul pe motiv că acțiunea nu poate fi examinată în procedură civilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 6 octombrie 2023, Petru Badicico, Veaceslav Draguțan, Nicolae Baurciulu, Igor Soloviov, Vadim Ivanoglo, Veaceslav Cetca, Stepan Enochian, Grigorii Irofti, Alexandr Chisacov, reprezentați de avocatul Andrei Beruceașvili, au declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 octombrie 2022,

solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță.

13. Prin [decizia din 23 august 2023, Curtea Supremă de Justiție](#) a admis recursul declarat. A fost casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 6 octombrie 2022, iar cauza a fost trimisă la rejudecare în aceeași instanță.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin [decizia din 12 martie 2024, Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelul declarat și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 aprilie 2022.

15. Instanța de apel a constatat că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a stabilit complet circumstanțele cauzei și a apreciat obiectiv probatoriul administrat, hotărârea fiind legală și întemeiată.

16. Apelanții, condamnați la detențiune pe viață și deținuți în Penitenciarul nr. 17-Rezina, au invocat discriminarea indirectă cauzată de imposibilitatea transferului într-un penitenciar situat mai aproape de domiciliu, ceea ce ar afecta dreptul la viață privată și familială.

17. Instanța de apel a reținut că doar Penitenciarul nr. 17-Rezina dispune de un sector specializat pentru deținuții condamnați la detențiune pe viață, iar repartiția acestora se face conform regimului stabilit prin sentință. Deși au fost formulate recomandări de extindere a acestor sectoare în alte penitenciare, acestea nu au caracter obligatoriu și nu constituie temei pentru constatarea unei încălcări a drepturilor.

18. Instanța de apel a mai notat că apelanții nu au probat existența unui impact diferențiat semnificativ asupra vieții private sau familiale și că nu există dovezi privind limitarea întrevederilor ori imposibilitatea vizitării de către rude. În plus, niciunul dintre reclamanți nu este căsătorit sau nu are copii.

19. De asemenea, instanța de apel a reținut că tratamentul diferențiat invocat era justificat obiectiv și rezonabil prin natura pedepsei, necesitățile regimului de detenție și scopul protejării ordinii publice.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 17 septembrie 2024, Veaceslav Draguțan, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

21. În motivarea recursului, recurentul a susținut că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată fără o analiză detaliată a tuturor aspectelor esențiale ale cauzei, fiind lipsită de o motivare clară și completă.

22. A invocat faptul că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat dispozițiile legale incidente, ceea ce a condus la încălcarea unor drepturi fundamentale, garantate de articolele 16 și 20 din Constituția Republicii Moldova, precum și de articolele 6 și 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Totodată, a susținut că instanțele inferioare nu au identificat și evaluat în mod obiectiv circumstanțele relevante ale cauzei, omițând să răspundă punctelor esențiale ale apărării, ceea ce afectează legalitatea și temeinicia hotărârilor pronunțate.

23. În aceste condiții, recurentul a solicitat Curții Supreme de Justiție să corecteze erorile instanței de apel, să reexamineze cauza în fond și să pronunțe o hotărâre legală, motivată și conformă exigențelor unui proces echitabil.

24. La 22 octombrie 2024, avocatul Andrei Beruceașvili, în interesele lui Petru Badicico, Nicolae Baurciulu, Igor Soloviov, Vadim Ivanoglo, Veaceslav Cetca, Stepan Enochian, Grigorii Irofti, Alexandr Chisacov, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

25. În motivarea recursului, recurenții au invocat că s-au adresat instanței de judecată în temeiul Legea nr. 121/2012 privind asigurarea egalității, solicitând repararea prejudiciului moral cauzat printr-un act de discriminare, deja constatat de Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării prin Decizia nr. 32/20 din 17 iulie 2020, necontestată și definitivă.

26. Prin decizia menționată, Consiliul a constatat existența unei discriminări indirecte și multiple, comise pe criteriile loc de trai și durată a detenției, în raport cu dreptul la viață privată și de familie. Fiind necontestată, decizia a dobândit caracter definitiv și obligatoriu, iar instanțele trebuiau să o ia în considerare în soluționarea cererii privind repararea prejudiciului.

27. Instanțele de fond și de apel au ignorat concluziile Consiliului și nu au ținut cont de faptul că recurenții au acționat în instanță exclusiv pentru valorificarea dreptului la reparație morală, în contextul discriminării deja constatate de un organ abilitat prin lege. În loc să analizeze existența și consecințele discriminării, instanțele au reexaminat temeinicia deciziei Consiliului, substituindu-se competențelor acestuia și deturnând obiectul litigiului. Această abordare contravine prevederilor Legii nr. 121/2012 și Codului administrativ.

28. Recurenții au solicitat întreruperea formelor de discriminare și transferul într-un penitenciar mai apropiat de domiciliu, în conformitate cu legislația penal-

executorie, precum și luarea în considerare a recomandărilor formulate de Consiliu în decizia menționată.

29. Conform art. 11 și art. 19 din Legea nr. 121/2012, Consiliul este organul abilitat să constate faptele de discriminare, iar în instanță, sarcina probei revine părților, care nu au demonstrat inexistența discriminării. În schimb, aceștia au reiterat poziții deja analizate și respinse de Consiliu.

30. Instanța de apel a aplicat în mod eronat prevederi legale intrate în vigoare ulterior perioadei la care se referă faptele reclamate, respectiv Legea nr. 451/2023, în vigoare din 13 februarie 2024, deși faptele analizate privesc perioada anterioară lunii iulie 2020.

31. Consiliul a confirmat în răspunsul său calitatea recurențelor de „victime ale discriminării”, iar autoritățile publice nu au contestat această concluzie, deși au primit inclusiv sprijin financiar extern pentru remedierea situației. Refuzul de a repara prejudiciul moral cauzat este nejustificat. Contrar art. 6, 13 și 14 din CEDO, instanțele naționale au constatat parțial existența discriminării, dar au respins cererea de reparație morală, invocând lipsa unor probe suplimentare, deși sarcina probei revenea părților.

32. Recurenții consideră că hotărârile instanțelor sunt arbitrare, fiind pronunțate cu aplicarea greșită a legii și în urma unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor administrate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă stabilește că:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

34. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

35. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre”.

36. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă prevede următoarele:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

37. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă indică că:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 12 martie 2024. Deși la dosar se află dovada expedierii copiei integrale a deciziei motivate, datată 6 august 2024, nu există confirmarea primirii acesteia de către participanții la proces (f.d. 132). În aceste condiții, recursul declarat la data de 17 septembrie 2024 de către recurentul Veaceslav Draguțan, precum și recursul depus la 22 octombrie 2024 de avocatul Andrei Beruceașvili, în numele recurenților, se consideră formulate în termen (a se vedea și pct. 34).

39. În aprecierea recursurilor declarate de Veaceslav Draguțan și de avocatul Andrei Beruceașvili, în numele recurenților, Completul de judecată le califică drept vădit neîntemeiate, în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Deși recurenții au invocat, ca temei al recursului, dispozițiile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel ar fi apreciat în mod vădit nerezonabil probele administrate, aceștia nu indică în mod concret care probe au fost denaturate, ignorate sau analizate eronat de către instanța de apel.

40. Analiza recursurilor relevă că acestea nu conțin critici de drept propriu-zise, ci reiau obiecții de fapt deja examinate și apreciate de instanța de apel. Astfel, recurenții își exprimă dezacordul față de soluția pronunțată, fără a invoca erori de aplicare sau interpretare a normelor legale, limitându-se la aspecte ce țin de aprecierea probelor.

41. Instanța de apel a motivat decizia detaliat, reținând că prima instanță a determinat corect raportul juridic dedus judecății, a stabilit complet circumstanțele relevante ale cauzei și a apreciat obiectiv probatoriul administrat. S-a constatat, totodată, că tratamentul diferențiat invocat de apelanți era justificat obiectiv și rezonabil, în raport cu natura pedepsei, cerințele regimului de detenție și scopul menținerii ordinii publice, nefiind probată vreo încălcare a drepturilor acestora.

42. Recurenții formulând doar nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată, fără a aduce argumente juridice pertinente care să încadreze recursul în limitele prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă.

43. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că cererile de recurs nu întrunesc condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se resping ca fiind vădit neîntemeiate.

44. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de Veaceslav Draguțan și de avocatul Andrei Beruceașvili, în interesele lui Petru Badicico, Nicolae Baurciulu, Igor Soloviov, Vadim Ivanoglo, Veaceslav Cetca, Stepan Enochian, Grigorii Irofti, Alexandr Chisacov.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat